

8 Присмиватсе, и говоратъ въ лѣкаство насиліе: говорятъ горделивш.

9 Поддиратъ на некое устата си, и азыко имъ прегърчѣва земята.

10 Заради тебѣ ще се върнатъ тѣка людіете
Ж8: и воды (на-чаща) пѣана преливатъ за нихъ.

11 И казѣватъ: какво ли познава (тебѣ) Богъ? и съществѣва ли понатіе во Всевышняго?

12 Это, тѣа (сж) нечестиви, а благоденствѣватъ завсегда: умножаватсе богатствага (имъ).

13 Отвистина, на всеѣ учѣвахъ сърдцето ми чисто, и умыихъ въ чистосърдечіе рѣцѣте ми.

14 Защото наранемъ кыихъ секій день, и въ-день сека заранъ.

15 Ако да речемъ: ще говоримъ така (какво то снн): это, шкестествѣвамъ въ родатъ на-сыновете Твои.

16 Обмыслихсе да разѣмѣмъ тебѣ, но видѣ ми се мѣчно:

17 До гдѣто вѣзнахъ во святилицето Божіе, и разѣмѣхъ сетникыте имъ.

18 Ты си ги вонстиннѣ тѣрилъ въ (мѣста) подирѣзливи: фѣрлилъ си ги въ стрѣмнинѣ.

19 Какво отвѣднашъ пристигнаха во шпѣстошеніе! истрекихасе, погинаха ѿ ненаданно разваленіе.

20 Както сонъ на-развѣденныа, Господи, когато востанешъ, ще истрекишъ образатъ имъ.

21 Така гореше сърдцето ми, и утробыте ми мѣчехасе:

22 И азъ (бѣхъ) безѣменъ, и не познавахъ: скотъ бѣхъ предъ Тебе.

23 Азъ обаче (самъ) секога съ Тебе: Ты си ме ухватилъ ѿ десната ми рѣка.